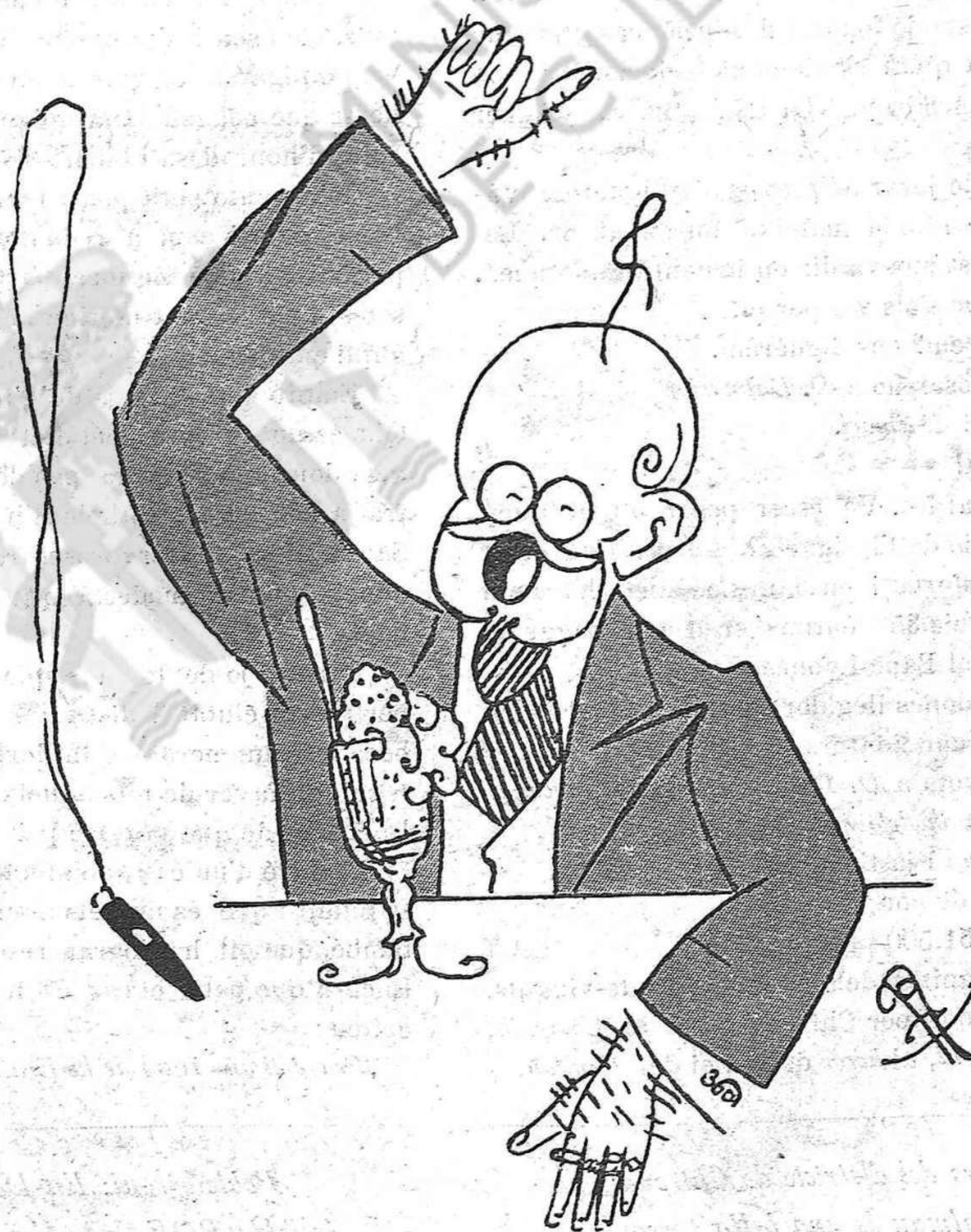

CLARINET

Periòdic de més circulació de la "provincia"

VOTEU AL CARLÍ, — PER LO QUE PUGUI VENÍ.

¡ ECCE - HOMO !

15 Cts.

Clarinetades

VENUTS!

I, ens'hem venut.

Vegent que les eleccions les teniem al cap del nas, nosaltres aprofitant la ganga, hem fet les gestions necessàries per fer algun jornalet que s'ho valgués i ens ha sortit *al pelo*.

«La Lliga» que té fama de tenir *oro* va ésser amb qui vàrem pensar.

Ens reunim, doncs, nosaltres tots som *un* i un no és ningú. Discursegem i piquem amb el puny sobre la taula.

Acordàrem escriure una carta a «La Lliga» diguent que'ns veniem per 51.500'35 pessetes de l'ala.

Redactada la carta ningú volia firmar-la. Per últim la firmàrem tots i hi posàrem *siguen firmas*.

La contestació fou una desilusió més gran que la que's rep quan se demana relacions a una noia i dona carabaça. «La Lliga» no va volguer comprar-nos.

Després de jurar *odio eterno* als lligueros, vàrem escriure amb la mateixa forma al Sr. Lerroux i aquest ens va dir en la contestació que... *apa buenas* que s'els vol per ell.

—Què farem? ens diguérem.

—A proposar-ho a D. Dalmacio.

—Viva D. Dalmaci.

—Ca biba!

Tal dit, tal fet. Va ésser posar oli al llum. La contestació de l'insigne D. Dalmacio va ésser acceptant l'oferta i enviant-nos una lletra de 51.500 ptes. (els 35 cèntims eren per pagar el cafè) contra el Banc Lyonés.

Vet aquí doncs llegidor, perquè avui recomanem aquesta candidatura.

Vota, sí, vota a D. Dalmacio Iglesias García.

Al diputat *modelo*

Per *gratitud* i justícia

Al *chironí* de cor

Al de les 51.500 ptes. de l'ala.

Per la dignitat dels nostres avants-vinguts, per la relíchió i per Chirona vota al *Campeón*, al *valiente adalid*, al *héroe* de la llei del *Candau*.

Electors del districte de Chirona:

En Dalmau és una bella persona.

Voteu-la!

Chirona, Chirona! Mira que si no votes al gran catòlic t'hi jugues la felicitat.

Demà diumenche, voteu al gran patrichi català fill de Galícia.

Lo dissen achi, los maestros de catechismo.

GERIÓ

Votad al hombre del día

Dalmacio Iglesias García.

El meu gra de sorra

ONOR et Gloria.

Visca D. Dalmau...!

Sí, senyors; jo també.

Jo, el més humil dels redactors, l'últim, l'encarregat de parlar i elogiar les classes humils, com són les minyones de servei, també em veig obligat a elogiar a una personalitat, a un home que pel seu nom solament n'és prou seguretat d'honradesa i laboriositat.

Jo'm sento petit per a fer l'elogi de tan gran home, emprò com a redactor que soc d'aquest periòdic, també me toca part de les 51,500 pessetes, i per lo tant no tinc més remei que servir a qui em paga.

Emprò que diré jo de l'ilustre D. Dalmau? Que és un fervorós catòlic, tothom ho sap i ho veu, doncs no s'amaga pas de ningú i ho demostra a tot arreu; tothom l'ha vist quan oeix la Santa Missa, les fervoroses reverències que fa; aquella mimica modesta que commou a tots els fidels.

Parlaré jo de lo molt que ha fet D. Dalmau, per nostra ciutat i districte? Corren de boca en boca les innumerables millores que ell ha conseguit en favor de tots aqueixos pobles veïns.

Doncs de que parlaré jo?

Parlaré d'un cas que afecta també a una classe humil i que és un dels assumptes més humils també, que ell ha lograt resoldre a son desig. Encara que petit el cas és molt interessant. Escolteu:

Erase el año 1909 de la Era Cristiana. Hi havia

Poble gironí: En Dalmau

és l'HÉROE de la llei del Candau.

Voteu-lo!

*D. DALMACIO treurà la guerra
de la nostra terra.
SOFRAGUEU-LO!*

plantejât a Girona un pavorós conflicte entre els botiguers i llurs dependents, amb motiu del compliment de la llei del Descans Dominical, conflicte que a voltes semblava havia de degenerar en una furiosa batalla campal: (com la de S. Feliu de Llobregat, per exemple). A l'esser elegit diputat D. Dalmau, tot-seguit es feu seu l'assumpte i es proposà resoldre'l lo més prompte possible. L'èxit fou complet. D. Dalmau va cridar separatament a una comissió de dependents i una altre de botiguers. Aquests digueren que's conformarien a tancar el dilluns a la tarda, mentre poguessin obrir els diumenges al matí. Els dependents digueren que no's volien comprometre a res; que lo que volien era que es complís la llei, la qual marca que han d'estar tancades les botigues tot el diumenge.

D. Dalmau, demostrant un meravellós enginy, s'en va a Madrid i diu al ministre de Governació que ja té el problema resolt, doncs els dependents s'avenen a lo proposat pels botiguers.

El Ministre meravellat sens dubte per la gran tàctica i zel amb que havia obrat D. Dalmau, de moment no el cregué del tot; mes vingué aquella cèlebre nit, en la qual el nostre incansable i etern ex-diputat va estar parlant set hores contra la llei del *Candau*. A l'endemà al matí, no sabem per quins motius, mentre acabava l'obstrucció a n'aquella llei, el Ministre es convencí de la raó de D. Dalmau i firmava el decret concedint a Girona el mercat dominical.

Les conseqüències d'aquella victòria de Don Dalmau, són, entre altres, la gran poixança que ha experimentat el nostre comerç des d'aquella data.

Gràcies a ell s'ha lograt que cada diumenge al matí hi hagi a Girona un mercat grossíssim, encara que algú, sens dubte, curt de vista, no el veu en lloc.

Emprò lo més bonic de tot és que de resultes del mercat, tots els dependents que són *fervientes*

*Don Dalmacio dijo que es más
catalán que Cambó.*

*Lo dijo él, que sabe lo que dice
y dice lo que sabe.*

com D. Dalmau, van a Missa de sis al Sagrat Cor, aont se troben cada diumenge amb les nostres gentils i elegants minyonetes de servei.

No vull seguir més explicant tot lo molt que ha fet aquest elegant i divertit personatge. Me sembla que amb tot lo dit n'hi ha ja suficient per a votar-lo i fer-lo votar.

Mes crec no hi ha necessitat de fer més propaganda de la seva candidatura, doncs es veu ja clarament que demà, diumenge, D. Dalmau obtindrà una gran victòria, que serà digna de figurar al costat de totes les altres que ha obtingut ell i el seu partit, d'uns quants anys an aquesta part, no oblidant la tan cèlebre d'en Font, obtinguda el setembre de l'any 1916.

P. Q.

Sabater és de l'esquerra.

*Ell, ha dut la desunió de les
dretes en aquest districte.*

Lliga caps poble catòlic, i vota!

La tesis de D. Dalmacio

UI de vosaltres, gironins de Girona, no recorda la formidable, la transcendental, la ressonant i èpica gestió de D. Dalmacio Iglesias García, en la primera i única vegada que, per delícia dels seus representats i àdhuc dels que ell no representava, va assentar-se als escons del Congrés? Qui no sent encara aquella íntima joia, per la mica de glòria que a tots tocava, arran dels èxits parlamentaris del minúscol representant nostre? Oh, no vull pas creure que hi hagi desmemoriats tan sense memòria que no recordin tan grans aconteixements, amb tot i esser Don Dalmacio novici en aquelles coses, esdevinguts per la seva intervenció en tots quants debats cregué del seu deure intervenir, i a fe que no foren pocs! Per si fos cas de que n'hi havés algun, malgrat el nostre ferm convenciment, que ho posés en entredit o no ho recordés, li recomano

Votar a Sabater, es un crimen de lesa patria.

Votar a Layret, es... no hacer nada.

Votar a Dalmacio, es votar al hombre inmenso.

Lo dicen los Maestros de Doctrina.

llegueixi els memorials d'*El Norte* titulats «Quién es Dalmacio Iglesias» que segurament li refrescaran la memòria o li esvaïran tot rezel en la certesa de quant he dit. I com que no ha sigut propòsit meu el detallar-los, tota vegada que ja ho ha fet aquell «caro» confrare, consignarem i posarem de manifest allò que se'n diu... com se'n diu?... Ah, sí! La «tesis», home, la «tesis» de D. Dalmacio!, com aixís ho digué un valentàs orador del míting de la tarda del diumenge passat.

I això que ara us vaig a dir, cregueu que és molt interessant, però molt! Tant, que podria tenir fatals conseqüències (i això també ho digué el susdit orador de la «tesis»). Perquè, figureu-vos, ara, que sortís triomfant (que no ho creiem, però posem-ho per exemple) el candidat que presenten els de la «ceba», el d'aquests que diuen volen alçar un portal ben alt, i que amb el seu triomf l'alcessin; que és posés a ploure i hagués una munió de mils de persones que no tinguessin paraigües i, naturalment!, s'aixopluguessin dessota aquell portal tan alt... (Oh, llegidor, encara no hi veus res en tot això? Esgarri-fa't!) Doncs, com et deia, i que un cop allí aixoplugats, aquell altíssim portal... s'esfondrés i els aixafés a tots...! Oh, oh, oh...

Doncs, per tot això, amic llegidor, és que't recomano votis i facis votar el nostre candidat D. Dalmacio Iglesias García. I això deus fer-ho encara que se t'havés esmortuït el teu entusiasme i no't recordessis ja de la glòria que ell sol, sense ajuda de ningú, conquerí per Girona i sos fills.

Ademés, pensa que ell no és partidari d'aixecar portals ben alts ni ben baixos!

Pensa que no siguent partidari d'això no hi ha perill d'allò!

I pensa que no havent-hi perill d'allò ni sent partidari d'això, portarà com a resultància, precisament, això: **TENIR UN DIPUTAT MODELO.**

I pensa-t'hi, oh llegidor!, pensa-t'hi, que no perdràs res en pensar-t'hi...

K. XISTE

Penseu que D. Dalmacio és més català que En Cambó, perquè aquell ha tingut fills a Catalunya i aquest no.

Ell, D. Dalmacio, ho va dir diumenge passat.

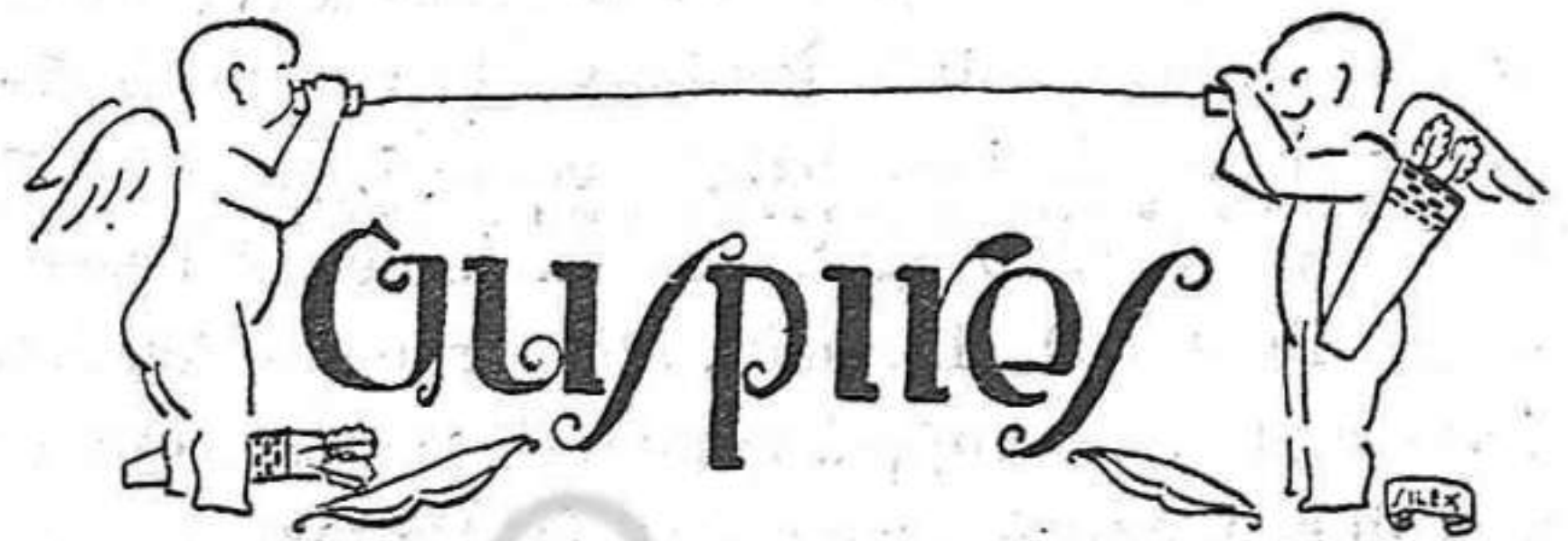
Votem-lo, companys, votem-lo!

No creïs a los de la Lliga.

A los «ateios» lligueros.

A los cartagineses de hoy.

Votad a los honrados de ayer, de hoy y de mañana... ¡ Amén !

A VUI ninetes de Girona, no farem aquesta secció molt llarga.

Com hem dit, ens hem venut el número per unes quantes pessetes.

Suposem que vos fareu el càrrec de lo que són 51,500 pessetes.

□

A QUELL jove de Brunyola que corre amb le seva moto, i va tan sovint a Celrà, no és pas que visiti la Fàbrica Pagans, no, sinó que vigila a una Anita de dit poble.

Desitjaríem que tot esdevingués una font de felicitats.

□

EL Carnaval d'enguany, parlant clarament, ha vingut molt moix, i ha passat avorrit.

Algun ball al Casino deis Senyors, que no han sigut res de l'altre món i quatre mamarratxos que han fet de les seves pels carrers amb la cara tapada i vestint-se tal com s'haurien de vestir sempre.

Això d'aquelles escampades de paperets per les Voltes que arribaven a fer una alfombra de pam, no ho hem pas vist. Tot lo més que ha sortit, ha sigut algun sifon, rellotge o xeringa amb els que s'ha tirat l'econòmic líquid H₂O.

Ens en congratulem.

□

LA Rosita i la seva amiga, sortiren del Cine un d'aquests últims diumenges i vegérem que s'empolvaven i pintaven amb una manya encantadora emmirallant-se en un dels espills que a l'entrada del Cine Gran-Via hi ha.

Verdaderament la cosa era curiosa, però és desagradable pels qui ho veuen.

Preguem a l'amo del Cine tapi els miralls, i si no, que hi posi una escombra per a brotxa i un ençat amb polvos, aixís pot ser farà veure lo ridícol a l'ensems que... comprometedor pels joves que ho veuen, és empolvar-se i pintar-se públicament.

I... potser seria un mitjà per a fer quartos, doncs les presumides no haurien de dur els ingredients al moneder i pagant una gossa petita s'empolvarien al seu gust amb l'escombra i els polvos, que per mi serien de patata.

□

PONCELLES GIRONINES

No sé si quan passeu pel meu costat
 tenu l'encís de reina o bé d'estrella:
 solament sé que vós sou la donzella
 més bella que mos ulls han somniat.

Potser tindreu perfum d'una poncella;
 potser l'encís de flor que s'ha badat.
 Jo solament us sé la flor més bella
 que hi pot haver en cap jardí encantat.

R. C.

ESTIC més que segur que la Conxita, aquella normalista que viu en una de les cases de vora l'Onyar ont pot mirar el seu rostre pulit des del seu balcó, estic segur—repeteix—que ella s'enfadàrà, però també sé que ella no sabrà qui és l'autor d'aquesta *guspira*, puix si no fos aixís, ja no ho faria.

Hi ha un jove, en *Pepe*, que està enamoradíssim de vestè Conxita, i cregui'm que l'estima de veritat. Vostè és molt crudel amb ell, i el pobre no s'ho mereix; sigui més condescendent... però si tot lo que dic la Conxita ho sap mellor que jo... ja ho crec que ho sabia! Baldament hagués sabut tan bé la lliçó d'aquell dilluns.

□

DIUMENGE passat, quan va arribar En Ventosa, un dels balcons de la carretera de Barcelona, anant cap dintre Girona, a mà dreta, estava ple de dames i dametes.

Quan el Ministre passà sota dit balcó, va baixar un feix d'aplaudiments.

Sentim no dir l'elogi que les persones de referència es mereixen.

Avui ens hem venut. En Ventosa és lliguero; dispensiu.

□

Iara que parlem del Ministre, havem de dir la satisfacció que sentirem al veure tantes dametes en el Teatre Principal quan va donar-se la coneguda conferència.

Molt bé, i que per molts anys donzelles gironines i que... ai! Té raó que som venuts.

Què hi farem, qui paga mana.

□

NO hi ha més. Quan parlem d'una normalista, ens venen ganes de parlar de totes. I la veritat és que val la pena: que consti! Tan per la bellesa de totes elles, com per lo entremeliades que són.

Doncs tenim aquí a una en la Rambla d'En Pi i Margall i que es diu Carmen, que sembla s'ens amaga per tot. No es veu mai enlloc... i com aquesta, moltes.

Són més entremeliades!

PASSANT pel carrer de Santa Clara, unes notes tristes ens torben el pensament. Unes mans fines arrenquen del piano les melancòliques melodies de la *Canción del olvido*.

Fixem els ulls vers un balcó, i el piano ja no canta; surt una donzella i compremem el cas.

Es aquella nineta de qui vàries vegades hem parlat, que les notes de la *Canción del olvido* li fan més lleu la dolor que l'absència li causa.

□

A UNA BEUTAT

Dos rubins plens de dolcesa
 plens de llum i lluisor.
 Zafirs blancs plens de puresa
 plens de vida, plens d'amor.

Dos carmines belles roses
 tendres, pulcres i gentils.
 Rulls de perles aureoses
 cabellera d'or en fils.

Dolça parla; pur somriure;
 un rogent clavell en flor
 fina aroma, perfum lliure
 que a l'ambient hi llença amor.

□

DIMECRES passat va fer vuit dies les nostres entremeliades normalistes, feren una sortida.

Anaren a dinar a fora.

Els hi va provar molt i molt.

Ho fem saber per a que tothom ha sàpiga.

□

FA una colla de dies que passant per la plaça del Correu, vegem en una finestra d'un recó de dita plaça, a una bella nina creiem empordanesa.

Potser no estigui bona, doncs fa cara de sofrir...

Fem vots pel seu restabliment, doncs anyorem els seus ulls que'ns diuen unes amors no corre-postes.

□

PER anar a passar el Carnaval a Ampúries, fa uns quants dies sentim l'anyorança per l'Anita de la plaça del Correu (ditxosa plaça!)

En Cisquet, que la volta tan i no la troba mai,
també l'anyora.

Ja ho sap, doncs.

UN entremaliat jove, que sent ja les ardors de la
vinent Primavera, s'ha inspirat davant l'ado-
rable efigie d'una menor de la celebèrrima pajarera
de la plaça del Gra, endreçant-li la següent poesia
que aquella recollí fa pocs dies de dessota la porta
del taller.

« A NOSTRES MODISTETES GIRONINES

Hermoses criatures ciutadanes,
precioses bibelots,
deixeu-me que vos digui que'n tinc ganes
amb versos dolentots,
les dolces emocions que experimento
quan prop em passeu
deixant un lleu perfum que encara sento
quan prest vos allunyeu.
Vosaltres porteu dintre l'alegria,
el goig d'un viure humil,
i ompliu nostra ciutat de poesia
amb vostre aire gentil.
Vosaltres sou la gràcia i el bullici
d'hermosa joventut;
vosaltres que rieu fins al desfici,
que el riure és vostre escut.
A voltes quan vos veig que joganeres
passeu amb la fió al pit
voldria a vostres cares petoneres
besar-les amb dalit...
Quan neu moçant les cames ben formades
ben bé fins a genoll,
portant aquelles mitges tan calades
que a un home el tornen foll,
a voltes ve indiscreta una ventada
i ens mostra el blau-cel
d'aquella lliga-cama que posada
està camí del cel...
Bé, vaja; que si jo fos bon poeta
un vers voldria fer
cantant la gràcia d'una modisteta
d'aqueixes de taller.»

Podem assegurar que a l'autor li sortirà un ves-
per al clatell tan ufanós com el seu vers, signe pa-
tent de la proximitat de la Primavera rebullidora de
les sangs i engendradora de l'inspiració—amb mi-
núsula, està clar...—

ELS nostres volguts llegidors notaran en aquesta
secció que tanquem, un excés de sang jove,
puix hi ha cada poesia que treu foc pels caixals.

No ho estranyin. Els gironins vénen de raça molt
exaltadissa i ara que ve la primavera ja han canviat
la sang.

Es qüestió de fisiologia i psicologia.

Que D. Dalmacio es catòlic, ho prova també
l'acte que farà demà a l'església del Sagrat Cor:

Irà a rebre el VIÁTIC.

Voteu-lo!

Sofraque-lo!

A UNA MODISTETA

Oh nina hermosa dels cabells daurats
tu, que'ns mires amb ulls de picardia
i ens fereixes parlant amb melodia
d'aquell amor, conçol d'enamorats.
Jo voldria esser rosa del teu jardí
esser trencada per tos febles dits
ser toia presonera del teu pit
per veure sempre el teu esguard diví.
Visquent en lloc tan bell, seré felix...
viuré, sentint ta veu d'enamorada
fruit el llampagueig de ta mirada.
Seràs del pensament, gentil donzella
sombra que seguiràs eternament;
l'escalf d'un cor robust... l'amor ardent.

F. Roca

*Si voteu a D. Dalmacio, votareu la quinta
immortalitat de Girona.*

*Pueblo católico: Entre un infeliz jaimista y un
comerciante descarado de la «La Lliga», has
de escoger. Vota al primero!*

Por la religión!

Por Gerona!

Votad al "adalid"

HIRONINS! Al contemplar la
arrogante figura de D. Palmacio
no os decidís a correr, a volar y
hasta si fuera preciso ir de cua-
tra grapas para votar la candi-
datura de este hombre modelo y
esforzado adalid?

Se necesitaria que hicieseis de tripas corazón
para no votar al nuevo defensor de Gerona y
émulo de Alvarez de Castro (*no deu tenir padrins*);
además si en las futuras Cortes faltaba D. Pal-
macio, de seguro iríamos a la guerra europea, y
si él está presente se levantará (*lo que és si no
puja al cim d'un banc el podran sentir, pero veure'l no
hi ha perill*) y lanzará una catilinaria que dejará
a todos los diputados espaterrats (*si n'hi queda
algun, pesará figures*); y los electores todos cuando
lo necesiteis, amigos y enemigos (*potser l'hauréu
de buscar amb una espelma i un vidre de multiplicar*)
os prestará su titánico esfuerzo.

No seáis crueles con un hombre que enhiesta
la bandera del catolicismo (*deu volguer dir de
l'Editorial*) antes que abandonarla se dejará cor-
tar las manos, los brazos, las piernas, los pies, la
cabeza! (*i aleshores s'haurá d'envolicar amb l'en-
hiesta bandera, porque si no, faria una fila!*)

Obrad en consecuencia! Votad al adalid!

XERINGA

Tatarit-Tataret

A més de lo gran i insigne, el nostre candidat és un... digueu-ho com vulgueu.

En el seu gran discurs, va dir que ell era més català que en Cambó, doncs aquest no tenia fills nascuts a Catalunya mentres que ell sí.

Ah! Quin cap, senyors, el d'En *Dalmacio*, ell ha trobat un sistema per a midar els graus de catalanitat, de... *españolismo*, de... etz. com aquell qui mida la llongetut d'una línia.

La fórmula és aquesta:

Com més fills hom té nascuts a França, més francès serà; qui no tingui fills no serà res.

EL nostre respectable i caduc confrare *Correo Catalán* diu que en el míting dels tradicionalistes hi assistiren 4,000 persones de passo.

En Junyent, director del diari nomenat, diu això per fer perdre l'acta al nostre candidat Sr. Iglesias.

Però coneixem les guatlles, que tan *El Correo* com *El Norte*, s'han inventat per a falsificar a D. Dalmacio.

EL *Norte* diu parlant de la vinguda d'En Ventosa: « En los alrededores de la estación se habían reunido bastantes curiosos, aparte los incondicionales de la política de « La Lliga », que no llegarían a unos 100, entre forasteros y jóvenes sin voto de esta.

Ho diu *El Norte*, senyors: *Ni una palabra más!*

LEGIM en el mateix *manubri* quan desentona cantant el discurs del nostre candidat D. Dalmacio:

« ... Recuerda las gestas de aquellas heroínas de 1089 que avivaban los arrestos y entusiasmos de los defensores de Gerona... »

Nosaltres ho desmentim. En Dalmacio, no és capaç d'esser tan inèdit en qüestions d'història.

La guerra de l'Independència, mal pesi al Doctor Font i Fargas, no va esser en l'any 1089.

Això ho fan, perquè *En Dalmacio* no surti.

SUMA y sigue...

En un número del *manubri* jaumí, que hem trobat a la paperera, diu:

« Según comunicación de la Alcaldía hoy se despacharán una partida de patatas al precio de la tasa 60'15 ptas. kilo... »

Els comentaris *huelgan*. La notícia és feta d'un agregat d'*orates*.

EL *botones* del Casino dels Senyors, té més ganyes que ni una penca de bacallà.

Que vos *habeu creldo* de tot el *senyor botones* del Casino...

No fa gaires dies, que va fer tornar mico a la dona del conserge del Centre Catalanista de Girona i sa

TAQVIGRAFIA CATALANA I CASTELLANA

Se'n donen lliçons :: Progrés, 7, tercer

Comarca, tan sols perquè va dir que era la dona del Centre Catalanista de Girona i sa Comarca.

Es veu que el *botones* de referència té un aire de senyor, i volia que la dona que va parlar amb ell, digués:

« Soy la Sra. mujer de D. Conserge del Centro Catalanista de Gerona y su Comarca. »

« Si me concedeis la victoria, yo os prometo por lo que soy que jamás la abandonaré; (vol dir la bandera) primero perderé las manos, los brazos, la cabeza y la vida... »

Aquestes paraules són del nostre futur ex-diputat D. Dalmacio.

Elles canten qui és. Donaré la testal i després la vidal Voteu-lo per lo generós i bones intencions.

EN Junyent fou abraçat públicament per Don Dalmacio.

Veu's-aquí un esperit cristià. Abans s'esgarrapaven, ara s'abracen, doncs la doctrina diu som germans i ens hem de perdonar.

Voteu-lo, és un germà!

ÚLTIMA HORA

PORQUERAS, 12 NOCHE.—D. DALMACIO RETIRA SU CANDIDATURA POR HABER SIDO LLAMADO A OCUPAR EL TRONO QUE DON JAIME HA ABANDONADO EN VIRTUD DE HABER ACEPTADO LA CORONA DE UCRANIA.

Impremta Dalmáu Carles, Pla i Cía.-Girona

Redacció i Admor.: C. de Santa Eugenia, 18

A los enfermos
de las vías respiratorias
usen **PECTORAL DES VOSGES**
a base de Pino, Eucaliptus y miel
PRECIO: 0'60 PESETAS
Marca registrada número 27.514

De venta Farmacias y Droguerías provincia de Gerona
Concédense depósitos a las Farmacias y Droguerías que lo soliciten
Dirigirse a Dr. ROCA. Farmacia CRUZ-ROJA. Gerona

LA CREU-ROJA

Farmacia: Ortopèdia: Perfumeria

E. de A. Roca

NO TING CAP SUCURSAL

Gabinet Ortopèdic
Especialitat en Braguers
i Faixes ventrals
Sevei permanent

Plaça de l'Oli Girona

Dalmáu Carles,
Pla i Cia

Editors

Girona

AMERICAN BAR

RESSOPONS :: DOLÇOS

REFRESCS

VINS DE MARCA

— Obert tota la nit —

Rambla, 11

F. Solà
Optic i Joier

Rambla de la Llibertat,
GIRONA

CLAR I NET

QUINZENARI FESTIU

Caricatures : Art : Literatura : Humor

Es ven a can Franquet, a can
Dalmáu i an el kiosc
d'En Ciriacu.

Sastreria SMART
de J. Fernández

Ciutadans, 11

Gran novitat

SASTRERIA

Aifred FerrerTrajos per a Senyora i Senyor
a preus limitadíssims

Se fan etxures portant la roba

Diploma d'honor
en el Concurs de París de 1914

Plaça de la Constitució, 4
i Bell-lloc, 2, 1.º
GIRONA

VINS I OLIS
LLUIS SERRA

ESPECIALITAT EN VINS
:: RANCI I MOSCATELL ::

Es reparteix a domicili

Plateria, 4 GIRONA

WERTHEIM

Les màquines per a cosir
i brodar de més renom

REPRESENTANT:

RAMÓN BOIX

Ballesteres, 17

L'altre dia em varen dir:
—Mestre, em vull fer retratar;
hi ha un retratista per qui?
I jo m'el vaig emportar
cap al Saló NOU STIL,
doncs a més de lo formal
van més ràpids que un carril:
Rambla d'Alvarez, 2, pral.

Casa Maresma

Guants i Novitats

Girona

Confiteria NEGRE

Refrescs :: Cafés
Licors :: Pastes

RAMBLA